

Sessió d'avaluació del Pla Director de Cooperació al Desenvolupament 2015-2018 a Moçambic:

1. Inhambane
2. Maputo

Participants:

- Direcció Provincial de Gènere, Infància i Acció Social d'Inhambane
- Direcció Provincial de Salut d'Inhambane
- Arquitectures sense Fronteres
- Ministeri de Gènere, Infància i Acció Social – Govern de Moçambic
- Enginyers sense Fronteres
- Ulls del Món
- Fòrum Mulher

1- Enfocament estratègic

Punts forts:

Creiem que és positiu que el gènere, des d'un únic punt de vista transversal, ha canviat a un eix vertebrador d'accions, amb dones que representen el 50% de la població mundial (estant en una posició d'inferioritat en la presa de decisions ...). Per aconseguir un desenvolupament sostenible, cal reforçar la seva participació.

Debilitat:

És possible canviar completament a projectes basats en el component EGBDH, confondre el focus, amb els objectius estratègics i específics, i oblidar-se d'altres àrees rellevants. És important fer l'exercici de veure, dins d'altres àrees de treball, com no abandonar-les completament, sinó enfortir el component de l'enfocament de gènere.

Enfocament de Gènere i Basat en Drets Humans (EGBDH):

Punts forts:

Els drets humans són un marc de consens global que ens permet treballar en un espai de consens entre els diferents actors de la cooperació nacional i internacional.

Debilitats:

L'EGBDH és aspectes que la comunitat internacional està d'acord amb. Cal veure com integrar els aspectes específics de les zones d'intervenció que potser des d'una visió "nord" poden ser impactants.

2. Objectius estratègics i específics:

Contribuir a la defensa, la garantia i l'exercici dels drets humans de les dones que permetin la transformació de les estructures que perpetuen les desigualtats entre homes i dones.

La nostra valoració d'aquest objectiu és que és important que les dones representin la majoria de la població, de manera que es prioritzin tot allò que afavoreixi la transformació de les estructures que deixen de forma habitual a les dones dels espais de presa de decisions.

En certs contextos, com el moçambiquès, la tradició té una càrrega difícil de superar, fent que aquesta transformació sigui enormement difícil. Pensem que d'una manera o altra, cal transmetre, dins dels plans directors, que les transformacions poden ser molt lentes o correm el risc de sentir que estem fallant en els objectius. Hem de considerar-los com un aspecte a llarg termini.

Contribuir a la governança democràtica mitjançant el respecte, la protecció i l'exercici efectiu dels drets col·lectius dels pobles per a decidir sobre llur futur i promoure la llengua i la cultura que els són pròpies

En el món d'avui, hi ha diversos riscos de perdre les identitats. D'una banda es troba la globalització que produeix una harmonització absoluta de la societat mundial, abandonant les particularitats de cada comunitat. D'altra banda, i tenint en compte la intervenció de múltiples i diversos actors internacionals en desenvolupament, creiem que de vegades es presenten solucions que funcionaven en altres contextos, però no es va realitzar un treball en profunditat per adaptar-se a la realitat local, creant una pèrdua del valor de la nostra comunitat. És necessari no només promoure el llenguatge i la cultura, sinó sobretot treballar en qualsevol àmbit dels sistemes locals. D'aquesta manera, hi ha menys resistència i és la pròpia població qui pren les decisions.

3. Priorització geogràfica

D'una banda, la priorització geogràfica i sectorial va permetre augmentar l'eficiència en l'ús dels recursos, aconseguir un major impacte per als fons posats a disposició de l'ACCD, un clar exemple i el cas de les estratègies de "Prevenició i lluita contra violències de gènere" on les entitats han aconseguit establir un marc molt interessant.

Sentim, potser, la manca de llibertat per triar altres àmbits d'actuació que en un moment donat cal prioritzar.

Dins de les prioritats geogràfiques, també considerem la continuïtat dins d'una àrea geogràfica específica, això té l'avantatge de crear impactes continus, però dificulta la maniobrabilitat de les institucions.

4. Línies estratègiques

Creiem molt positiu la integració de les tres línies. Però aquesta manca d'independència pot produir, especialment en l'àmbit humanitari, dificultats per respondre de manera ràpida i eficient. Per exemple, les entitats que realitzen activitats de planificació de la prevenció i la resposta a desastres, quan es produeixen, l'ACCD, no poden canalitzar fons com altres donants

5. Modalitats, instruments i aliances

Centrant-nos en la figura dels "Clústers". Per exemple, Inhambane existeix un "clúster informal", és a dir, un alt nivell de coordinació dels diferents actors amb una estratègia comuna, però el treball coordinat és difícil quan diferents actors no poden comprometre's perquè no estan segurs fons per a la seva àrea d'intervenció específica. És a dir, si fa un pla en què cada actor portarà la seva àrea d'expertesa, però el perill que alguns

d'aquests actors no obtinguin els fons, compromet l'estratègia. Som conscients de l'esforç realitzat per agrupar a Moçambic, i ens ha decebut que no s'hagi formalitzat. Per a nosaltres, el Clúster és una forma de formalitzar i facilitar una manera de funcionar que ja s'està utilitzant en la mesura del possible tenint en compte les diferents limitacions.

6. Comunicació i transparència

Difondre no només les accions, sinó també quina és la cooperació per al desenvolupament en la comunicació social. És un sector professional i compromès, no només voluntaris que intenten aportar alguna millora a la societat global

7. Agenda internacional, incidència i recerca

NO S'HA ACONSEGUIT CAP APORTACIÓ

8. Coordinació, coherència, participació

En relació amb la gestió entre els diferents departaments de la Generalitat, des de Moçambic no podem dir molt. El que fem valora positivament i l'esforç fet perquè els diferents actors catalans alineïn les seves estratègies i treballin de forma coordinada en les mateixes àrees geogràfiques i temàtiques. Tot i això, creiem que encara hi ha marge de millora quant a la planificació conjunta de les diferents accions.

Sentim un gran esforç per desenvolupar processos participatius. Per exemple, tot el que fa referència a les reunions que se celebraran a Barcelona en referència a VISIÓ2030, tot i així, els actors locals tenen poques possibilitats de participació. Cal pensar en una plataforma que accepti la participació en línia. El mateix per a la resta d'activitats que ACCD desenvolupa (presentacions de convocatòries, plans estratègics, etc.)

9. Gestió del coneixement + 10. Capacitats dels actors

Valorem molt positivament les diferents formacions que desenvolupa la Cooperació Catalana a Moçambic, aportant coneixement desenvolupat a Catalunya per als nostres serveis. Per a nosaltres, la qüestió de la creació de capacitat és prioritària. El més important és crear capacitats que permetin l'autodesenvolupament i sense dependències externes, o minimitzar-ne. En aquest sentit, creiem que, a més de la formació, podríem anar més enllà recolzant programes de formació d'una manera pràctica, creant espais de treball conjunts, dins dels propis organismes, compartits per especialistes fora de la institució que treballen amb funcionaris d'administració local.

11. Evolució pressupostària

Fins i tot si valorem l'esforç realitzat i som conscients que la situació política a Catalunya no facilita una correcta evolució dels pressupostos. Hem de dir que estem decebuts pel fet que encara estem molt lluny del 0,7%. Aquest és un compromís internacional de més de 20 anys, i només a Europa, Finlàndia i Holanda han arribat. A Espanya, comunitats autònomes amb un PIB molt menor, tenen aportacions significativament majors. Les crisis econòmiques no han de ser mai una excusa per reduir els fons dedicats a qüestions tan prioritàries com l'EGBDH dins i fora de Catalunya.